

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: A. Y.
státní příslušnost Arménie
t. č. bytem v Pobytovém středisku Havířov, Na kopci 5, 735 64
Havířov – Dolní Suchá
zastoupen JUDr. Tomášem Štípkem, advokátem sídlem 756 61
Rožnov pod Radhoštěm, Ostravská 2966

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského
kraje
sídlím 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, 30. dubna 1682/24

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2025 č. j. KRPT-10550-23/ČJ-2025-070022,
o zajištění

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaná rozhodla podle ust. § 124b odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

zákon o pobytu cizinců) o zajištění žalobce za účelem vycestování, protože uplynula lhůta k dobrovolnému opuštění území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „členské státy EU a smluvní země“) uvedená v záznamu podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. 11. 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Doba zajištění cizince byla podle § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců stanovena na 40 dnů ode dne doručení rozhodnutí účastníkovi řízení. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřiměřené, neboť se v něm žalovaná dostatečně nezabývala klíčovými okolnostmi, zejména dopady na jeho rodinné vztahy, práva jeho nezletilých dětí a aktuální okolnosti jeho života, které neodůvodní závěr o ohrožení veřejného pořádku. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že na území České republiky má pevné rodinné vazby. Je otcem dvou nezletilých dětí, které mají povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Nezletilé děti bydlí na adrese O. 207, M. spolu s jeho rodiči, kteří rovněž mají povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Žalobce uvedl, že poprvé přicestoval do České republiky v roce 1993 a žije zde nepřetržitě od roku 1995. Navštěvoval zde základní, střední školu, pracoval, tudíž na území České republiky má významné celoživotní rodinné, pracovní, sociální a další vazby, které na území svého domovského státu již nemá. Závěr žalované, že má na základě rozhodnutí Francouzské republiky, prefektury v Moselle na území EU a smluvních států zákaz vstupu na dobu 5 let od 21. 6. 2024, považuje za nepravdivý. Nemá mu to známo. Domnívá se, že pouze obdržel rozhodnutí o zákazu vstupu na území Francouzské republiky na dobu 1 roku, a to od 21. 6. 2024. Za nesprávný považuje rovněž závěr žalované, že napadené rozhodnutí neporušuje článek 8 EÚLP ani Úmluvu o právech dítěte. Napadeným rozhodnutím naopak k porušení těchto mezinárodních závazků dochází. Spolu s dětmi a rodiči žil na výše uvedené adrese, podílel se na výchově svých dětí a rovněž i na jejich výživě a je zřejmé, že jeho zajištěním došlo k porušení práv těchto dětí. Rovněž v rámci rodinných vztahů s rodiči došlo k významnému narušení těchto vztahů jeho zajištěním.

2. Žalobce dále uvedl, že „Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 20. 1. 2023, kterým mu zrušilo platnost povolení k trvalému pobytu, neprovedlo žádné hodnocení, jakým způsobem by zrušení pobytu ovlivnilo jeho děti. Zdůraznil nejlepší zájem dětí. Pokud Ministerstvo vnitra argumentuje jeho trestnou činností v minulosti, nezohledňuje fakt, že řádně plnil uloženou zkušební dobu, z čehož lze usuzovat, že nepředstavuje v současné době hrozbu pro bezpečnost České republiky a veřejný pořádek. Nelze uznat ani argument, že mu nebude do budoucna zakázán vstup do České republiky, ale je mu pouze odebráno pobytové oprávnění a tím pádem nebude rodinná vazba v žádném případě narušena. Jeho odloučení od rodiny by naopak vytvořilo stresující situaci, která by měla negativní dopad na emoční rovnováhu a celkový vývoj jeho dětí.“
3. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citovala skutkové a právní závěry. Citovala rovněž z relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu.
4. Krajský soud o žalobě rozhodl ve lhůtě dle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, a to bez jednání dle téhož ustanovení, jelikož účastníci řízení projednání věci při ústním jednání nepožadovali a soud nepovažoval nařízení ústního jednání za nezbytné.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s. ř. s.), vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z předloženého správního spisu vyplynuly následující skutečnosti. Dne 10. 1. 2025 v 18:59 hodin byla vyslána hlídka policie k prověření oznámení, že v prostorách Městské nemocnice v Ostravě se nachází osoba, která má na opasku u kalhot navlečené pouzdro na skryté nošení zbraně. Po příjezdu na místo hlídka zjistila, že se jedná o cizince, který se zde dostavil k lékařskému vyšetření z důvodu nevolnosti po užití omamných a psychotropních látek. Zbraň u osoby nalezena nebyla. K prokázání totožnosti cizinec předložil fotokopii svého dokladu v mobilním telefonu, na základě kterého bylo zjištěno, že se jedná o osobu A.Y., nar. X v Jerevanu, státní příslušník Arménské republiky. Bližší lustrací bylo zjištěno, že Francouzská republika vložila dne 21. 6. 2024 záznam do SIS z důvodu opatření 0002.01 – zamítnutí vstupu z důvodu 0002.01 – státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států pod číslem Schengen ID: X. Po tomto zjištění byl žalobce ve 20:00 hodin zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. 11. 1. 2025 pak byl žalobce eskortován na Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek – Místek, kde byla provedena lustrace v systémech Afis a Eurodac – negativní. Současně nebyl zjištěn žádný oprávněný pobyt žalobce na území České republiky. Na základě dotazu zaslaného do Francie odpověděla tamní pobočka Sirene, že dle rozhodnutí prefektury v Moselle má žalobce zákaz vstupu na území EU a smluvních států na 5 let, tedy do 21. 6. 2029. S žalobcem byl dne 11. 1. 2025 sepsán protokol o podání vysvětlení podle § 167 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce sdělil, že je státním příslušníkem Arménie, je ženatý, manželka od roku 2022 žije v Arménii. Společně mají dvě děti, o které se starají hlavně jejich prarodiče. Do České republiky poprvé přicestoval v roce 1993 a od roku 1995 zde žije nepřetržitě. V minulosti se dopustil několika trestných činů, naposledy v roce 2021. V červenci 2021 se s manželkou vrátili do Arménie. On sám poté v roce 2022 odcestoval do Francie, kde požádal o azyl. Pobýval tam asi 7 měsíců, než bylo řízení ukončeno a žádost o udělení azylu byla zamítnuta. Poté se vrátil zpět do České republiky. Jeho děti byly mezitím celou dobu u prarodičů v Markvartovicích, kde navštěvují základní školu. V prosinci 2023 během pobytu ve Francii ztratil svou pobytovou kartu z České republiky, což oznámil místním úřadům. O novou si ale do současné doby nepožádal. O tom, že mu byl pobyt na území ČR ukončen neví, nic mu nebylo doručeno ani oznámeno. Proč mu byl ze strany Francie zamítnut vstup na území EU mu není známo. Na otázku, zda má v České republice nějaké další příbuzné, příp. někoho z rodiny a jaké vazby to jsou, odpověděl, že v České republice žijí jeho děti, ale o ty se postarají jejich prarodiče, jak to dělali už v minulosti. Na dotaz, jaké jsou jeho ekonomické, kulturní a společenské vazby na území ČR odpověděl, že osobně je nemajetný, nic zde nevlastní. Společenské a kulturní vazby zde má, protože zde pobývá s přestávkami již od roku 1993. V domovském státě se má kam vrátit, vlastní byt, což je označená adresa jeho trvalého bydliště. Na dotaz, zda bude žádat o mezinárodní ochranu v České republice, odpověděl záporně. Na dotaz, zda má nějaké obavy ze svého návratu do Arménie a zda mu hrozí nějaké nebezpečí újmy na zdraví nebo života, odpověděl, že mu nic nehrozí.
7. V žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 11. 1. 2025 č. j. KRPT-10550-23/ČJ-2025-070022 o zajištění, jež je předmětem nyní posuzované věci, žalovaná zdůraznila, že nebyl zjištěn žádný oprávněný pobyt žalobce na území České republiky. Současně bylo zjištěno, že Francouzská

republika vložila dne 21. 6. 2024 záznam do SIS z důvodu opatření 0002.01, neboť dle rozhodnutí prefektury v Moselle má žalobce zákaz vstupu na území EU a smluvních států do 21. 6. 2029. Dle žalované žalobce rozhodnutí nerespektoval a z území členských států EU nevycestoval, naopak setrval na území ČR bez platného oprávnění k pobytu. Žalovaná učinila závěr, že žalobce naplnil podmínku pro své zajištění podle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť nevycestoval z území členských států EU, naopak setrval na území ČR bez platného oprávnění k pobytu. Podle žalované by tak uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců, tedy alternativ k zajištění, nebylo účinné. Z jednání cizince je dle žalované zřejmé, že existuje nebezpečí, že bude setrávat na území členských států. Existuje reálná obava, že by nerespektoval ani případné vydané další rozhodnutí, když nerespektoval ani předešlé, které mu bylo vydáno ve Francii. Protiprávní jednání žalobce vzbudilo důvodnou obavu, že se na území České republiky bude nadále dopouštět porušování právních předpisů, a nelze očekávat, že vycestuje dobrovolně. Po zhodnocení skutkového stavu žalovaná dospěla k závěru, že je dostatečně odůvodněn závěr pro vydání rozhodnutí o zajištění, neboť z prokázaného jednání žalobce by mírnější donucovací opatření nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona č. 326/1999 Sb., je z hlediska jednání žalobce nedostačující. Doba zajištění byla stanovena s ohledem na předpokládanou složitost přípravy výkonu návratového rozhodnutí.

8. Podle ust. § 124b odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie může zajistit na dobu nezbytně nutnou neoprávněně pobývajícího cizince staršího 15 let za účelem jeho vycestování, jestliže uplynula lhůta k dobrovolnému opuštění území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, uvedená v záznamu podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. 11. 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.
9. Soud dospěl k závěru, že v případě žalobce je obsahem správního spisu podloženo, že všechny podmínky pro jeho zajištění dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, byly naplněny. Dle evidence SIS má žalobce uložený zákaz vstupu na území členských států EU a smluvních států platný od 21. 6. 2024 na dobu 5 let do 21. 6. 2029, kterýžto záznam byl potvrzen také místní pobočkou Sirene o tom, že dle rozhodnutí prefektury v Moselle má žalobce zákaz vstupu na území EU a smluvních států do 21. 6. 2029. Žalobce tedy není oprávněn pobývat na území EU. Současně nebyl zjištěn žádný oprávněný pobyt žalobce na území České republiky. Soud dospěl k závěru, že žalovaná v napadeném rozhodnutí posoudila správně i otázku použití některé z alternativ k zajištění, tedy uložení některého ze zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 Azs 102/2016-56 uvedl, že uložení mírnějšího opatření podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců je vázáno na předpoklad, že cizinec bude schopen plnit povinnosti z něj plynoucí (subjektivní složka), a zároveň neexistuje důvodná obava, že by uložení zvláštního opatření byl ohrožen výkon správního vyhoštění (objektivní složka); nesplnění jednoho nebo druhého předpokladu je samostatným důvodem pro závěr, že nepostačuje uložit zvláštní opatření za účelem vycestování. Možností uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců se žalovaná podrobně zabývala na str. 3 napadeného rozhodnutí. Přitom nevycházela pouze z toho, že žalobce se na území

ČR nacházel nelegálně, nerespektoval povinnost vycestovat, zohlednila i to, že se v minulosti žalobce dopustil trestné činnosti. Soud sdílí názor žalované, že předešlé jednání žalovaného neskýtá žádnou záruku, že bude plnit uložené povinnosti, spíše naopak. Dle názoru soudu je zcela reálné, že se nebude zdržovat na jím uvedené adrese a že se bude vyhýbat správnímu orgánu. Nectí zákony ČR ani Evropské unie, na území ČR se zdržuje neoprávněně. Soud má za to, že posouzení možnosti uložení mírnějších opatření je dostatečně odůvodněné.

10. Námitkami žalobce uvedenými v žalobě ve 3. odstavci bodu IV. žaloby, které směřoval proti bližší nespecifikovanému rozhodnutí Ministerstva vnitra z 20. 1. 2023 o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, soud uvádí, že uvedené rozhodnutí není předmětem přezkumu v tomto řízení, a proto se k předmětným námitkám nevyjadřuje.
11. Pokud jde o námitky žalobce, že se žalovaná nedostatečně zabývala dopady žalobou napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života ve smyslu článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Úmluvy o právech dítěte, soud zdůrazňuje, že v nyní posuzované věci se nemůže zabývat dopadem žalobci uložené povinnosti opustit území členských států EU do jeho soukromého a rodinného života, neboť to není předmětem tohoto řízení. Otázka dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života musela být řešena především v rozhodnutí návratovém, které bylo vydáno Francií, přičemž se jedná o výše zmiňované rozhodnutí prefektury v Moselle, dle něhož má žalobce zákaz vstupu na území EU a smluvních států od 21. 6. 2024 do 21. 6. 2029. V dané věci bylo třeba posoudit výlučně přiměřenost dopadů nyní přezkoumávaného rozhodnutí o zajištění do soukromého a rodinného života žalobce, přičemž tyto dopady v podobě jeho odloučení od rodiny po dobu zajištění se ani krajskému soudu nejeví jako nepřiměřené již jen ve světle toho, že žalobce sám uvedl, že jeho manželka žije v Arménii a o nezletilé děti se starají jejich prarodiče, jak to dělali už v minulosti. Rozhodnutí o zajištění jistě je zásahem do soukromého života žalobce, neboť z podstaty věci představuje omezení jeho osobní svobody, s ohledem na uvedené individuální okolnosti případu se však nejedná o zásah nepřiměřený.
12. Soud shrnuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i z předloženého správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise, a soud nezjistil žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo nutné napadené rozhodnutí ve vztahu k rozsahu skutkových zjištění a z nich plynoucích právních závěrů hodnotit jako nezákonné. Své závěry žalovaná v napadeném rozhodnutí řádně a přezkoumatelně odůvodnila. Soud shledal, že všechny podmínky pro rozhodnutí o zajištění vyžadované ust. § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců byly v případě žalobce naplněny.
13. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
14. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 1. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně